

än någonsin, ty nu ha vi inte längre gubben, vars understöd beträffande giftermålsplanerna vi kunde tilltvinga oss. Tro mig, far, det dröjer inte länge förrän hon gifter sig med skogsförvaltaren Mörcke, det skall du få se. Och sedan stå vi där, du och jag, med långa näsor.

— Pfui — spottade gubben med stort eftertryck.

— Därtill kan jag visa dig, att Appelblom på ett bräde förtjänat 25,000 genom att försvinna.

— Hur så?

— Jo, som du vet har han av mig en accept på 25,000 kr. Så länge gubben levde och befann sig inom räckhåll för oss, vågade han icke indriva denna växel av fruktan för vad du visste om honom. Men nu, sedan ingen vet var gubben finns, befinner sig växeln i länsmannens händer, och han skall icke tveka att indriva den, då den om några dagar förfaller.

— Pfui, spottade gubben och tillade: jag skall säga dig något nytt. Du skall förskriva allt vad du äger och har till mig och så göra konkurs — så är det du som förtjänar 25,000 kronor.

— Du glömmer en sak, far — du har ju själv endoserat växeln.

— Pfui, spottade gubben med ännu större eftertryck.

— Nej, fortsatte unge Labansson, det duger inte. Jag har nog tänkt på den saken. Det finnes ingen annan råd än att du, far, får hjälpa mig med växeln, som måste infrias. Det är för den sakens skull, jag nu rest till Stockholm. Sedan — ja, sedan måste vi göra allt för att spana upp gubbens gömställe och, när vi